

‘Dy 21 meter wie it belangrykste fan it NK’

De 24ste augustus van 2009 blijft voor Bart Helmholt en de hele fierljepwereld een uiterst memorabele dag. De Burgumer werd in Jaarsveld Nederlands kampioen met een nationaal record van 21.01 meter. Helmholt vertelt zijn eigen verhaal van die dag en kijkt ook al stiekem vooruit naar 2010.

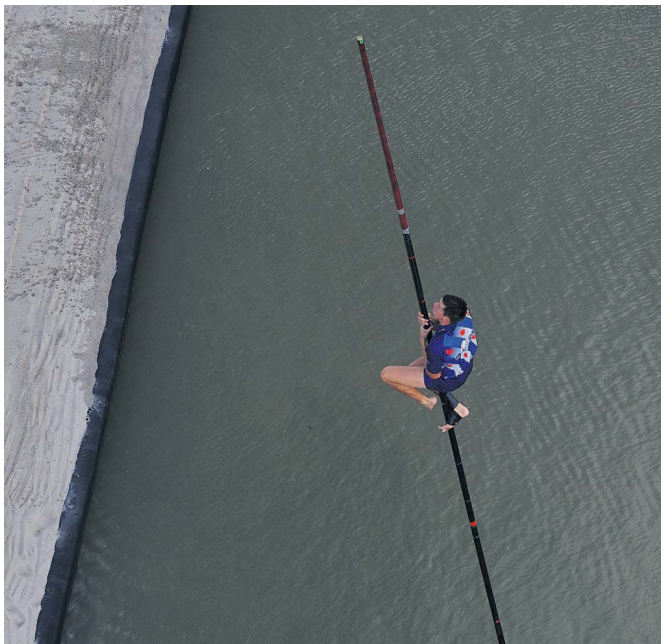
Door Edwin Fischer

„It wie in dei mei hiel frjemde gefoelens op 24 augustus. Ik gong nei Jaarsveld ta om Nederlânsk kampioen te wurden. It grutte doel fan it seizoen, om 21 meter te heljen, hie ik út 'e holle setten. Want dêr komst op sa'n dei net mear foar, dan giet it om de titel.

Komst op 'e akkommodaasje oan en dan sjochst dat der in hurde wyn stiet. Net hiel noflik dus. Mar dan springst dyn earste sprong en merkst dat de wyn net sa botte slim is, mar hast

yn it foardiel. Om yn dyn lêste foarrûndesprong stil stean te bliuwen tidens it klimmen en ynienen 20.99 te springen.

Bist hiel bliid, mar tinkst ek fuort oan dy iene sintimeter te min. En dan begjint it neimjitten. Dat hat wol fiif minuten duorre en dat wiene hiele lange minuten. Dan giest tinken: der bart wat. Komt der wat by of giet der wat ôf? Mar kin dat wol, want it mjitten giet digitaal en ik hie altyd it gefoel dat neimjitten dan net noadich is.

Bart Helmholt op weg naar zijn fenomenale nationale record van 21,01 meter.

Foto Martin de Jong

It rumoer op 'e bulte begjint. De minsken ha it der oer en dan tinkst hiel foarsichtich oan dy 21 meter. Want ik koe my net foarstelle dat der wat fan dy 20.99 ôf gean soe. Omdat der by al myn foarige rekords ek noait wat ôfgien is. As dan dy 21.01 op it boerd komt te stean, leauwst it fuort net iens. Noch altyd omdat it digitaal is.

Se ha my nei dy tiid útlein dat it kaam omdat it mjitapparaat yn it sânbêd by de jongesskâns stie. It wie in hiel lyts bytsje ferskood omdat de jonges dêr ticht by del kamen. Ien millimeter skeelt sa mar in pear sintimeter. En dat wie no yn myn foardiel, al is it natuerlik noch altyd hiel frjemd dat myn persoanlike rekôrd op 20.99 stiet en it Nederlânsk rekôrd op 21.01. Ik ha dat witte faak besocht út te lizzen oan minsken, mar net ien dy 't it snapt.

Dat wie ek in frjemde gewaarwurding. Tochst datst der fan ôf wiest, dat ferskil yn ôfstannen by in rekôrd. Mar nee, sels yn it digitale tiidperk hast it noch. Dat ik dochs dy 21 meter helle hie, wie wol it belangrykste. Ik hie oait yn myn junioarettid mei ien ôfsprutsen dat ik oer dy grins hinne gean soe. Dat wie doe neare op basearre, mar doe kaam de karbonpols en siet ik al nei twa seizoenen oer de tweintich meter. Doe wist ik ek dat it gjin dream bliuwe soe.

It hat my ek ekstra motifearde. Want ik tink net yn sintimeters, mar wol yn it meitsjen fan gruttere stappen. Dus gjin 21.02 of 21.03 springe. Ik tink foar it kommende seizoen oan 21.20. Nee, 22 meter is net helber. Net mei dizze polslingte fan 13.25 meter. En persoanlik soe ik de stoklingte ek net frij jaan. Mei myn 96 kilo fyn ik it no al hast net mear te dwaan. It lichem krijt sokke hurde klappen. Nei it rekôrd ha ik noch twa dagen spierpine hân. Dus ik wit ek net hoe lang ik it ljeppen noch folhâlde kin.

Dêrom is it Frysk kampioenskip yn 2010 ek it belangrykste foar my. Ik ha dy titel no twa kear op in rige wûn en as ik de sulveren pils definityf ha wol, dan sil ik him no wer winne moatte. Want fiif kear yn totaal Frysk kampioen wurde sjoch ik mysels net mear dwaan.”